

faa Planerne ordnede og alting tilendebragt saaledes, at der virkelig kan skrives til Handling. Det ærede Medlem har egentlig ikke haft Anledning til at tro noget andet efter den Maade, hvorpaa jeg — som jeg ser — har formet mine Ord i min Tale i Gaar, og jeg gentager det derfor kun her endnu skarpere: vi fra vor Side ere sindede at hjælpe denne Sag saa hurtigt igennem, som det overhovedet er muligt. Ærede Medlemmer have forundret sig over, at jeg kunde komme til at nævne det Ord: „Forsvarssagen“ i Gaar i Forbindelse med denne Sag. Jeg skal da sige, at der var dertil den rigeste Anledning. Hvis det var gaaet saaledes, som man skulde formode, at det maatte gaa, at efter at denne Sag havde lidt det Skibbrud, den politisk set led i Folketinget, vilde det være endt med, at Ministeren overfor Folketinget vilde have erklæret, at han ikke vilde fortsætte den Kamp længere, idet han jo maatte forudsætte i det Øjeblik, at nu falder Afgørelsen i Landstinget, nu bliver det det en Gang tilsidesatte Landstings Skæbne at skulle træffe Afgørelse i denne Sag, saa havde alt været i Orden. Men fra det Øjeblik af, at Ministeren ikke tager det Standpunkt, men der lyder Nødraab fra Folketinget for at paakalde Landstingets Afgørelse i denne Sag, er det ikke at undres over, at Højre bliver nervøst overfor at stilles Ansigt til Ansigt med den Skæbne at skulle træffe Afgørelse i Ministerens Sag. Det er ikke Overnervøsitet at tro, at Ministeren kunde se Modgangens Bæger i Landstinget flyde over, og saa, altsaa paa Foranledning af Landstinget, trække sig tilbage, nægte at fortsætte Arbejdet paa denne Sag. Og det, der saa vilde overgaa Landstinget — ja, det har megen Berøring med Forsvarssagen, og det har haft Ret til at gøre mig nervøs. Nu anser jeg mig for trøstet, idet jeg, efter at have hørt den ærede Minister i Gaar, alvorligt har gennemlæst hans Foredrag, og deraf har jeg set, at han virkelig resignerer og overlader Landstinget Afgørelsen i denne Sag, det vil sige under Forbehold af Folketingets Samtykke derefter; og saa er jo alt fredeligt og godt, saa er der ingen Anledning til at tænke sig det rædselsfulde, som jeg tænkte mig, hvis Skæbnen havde ført os den anden Vej: at Landstinget skulde træffe Afgørelse om en Ministers Skæbne.

Formanden: Det ærede Medlems sidste Bemærkninger ligge noget udenfor Sagen.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lunn: Jeg foreslaar Sagen henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Man har meddelt mig, at man er parat til allerede i dette Møde at nedsætte dette 15 Mands Udvalg, og man har dertil foreslaaet: *Andersen Nygart, Jørgen Berthelsen, Breinholt, Buhl, la Cour, Dalsgaard, Johnsen, Lauridsen, Lewinsky, Lunn, Møller, Nordby, Pagh, Rottbøll og Scheel.*

Hvis ingen udtaler sig derimod eller stiller andre Forslag, anser jeg dette Forslag for vedtaget. (Ophold). Det er saaledes vedtaget.

Jeg skal dernæst angive Dagsordenen for næste Møde, som holdes Onsdag den 18. Marts Kl. 1¹/₂. Dagsordenen er da:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Deling af Rougsø, Sønderhald og Østerlisbjerg Herreders Jurisdiktion.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forandring i Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger af 26. Marts 1898.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Afhændelse af Skovridergaarden Ravnehus paa 2det Københavns Skovdistrikt og om Forandring i Lønningsvilkaarene for Embedet som Skovrider for nævnte Distrikt.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om nye Jernbaneanlæg m. v.

Mødet hævet Kl. 3¹⁰.